

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

הִיָּה שְׂמֵחַ, הִיָּה מְצֻב!

ובכוננת כל מלה במתינות ארץ מהרגיל. כשהגיע לתבות 'ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים' שב ובקש בתחנה מהרבנו של עולם שיביא את הלימוד ויחוש באהבה המיוחדת שיש לו מהשם יתברך. כשסים את התפלה, כבר לא נשאר אף אחד בבית הכנסת. בנצי נשק את הסדור, הלך לביתו בדרך ארץ ובזריונות כשעיניו מוטות כלפי מטה. "אה, איזו שמחה! כל כך טוב לי בלב. איזו מתנה להתפלל כזו תפלה, זה ממלא ומספק, הלואי יהיה לי שמח כל יום".

בנצי ולייזר שניהם מדברים על 'שמחה'. אף החלוק ביניהם הוא האם השמחה היא אמיתית או מזיפת. בעוד בנצי מרוקם והולך עם תחושה של ילד נעלה, לייזר הולך עם תחושת פזיונות והתפרקות. בביתו השמחה היא לעשות מעשה הבל ושטות, להתנהג במעוט דרך ארץ ולעשות ככל העולה על רוחו...

אף שנדמה כי אדם מלא שמחה, מגלה לנו רבנו שיש שמחה מזיפת. שמחה אמיתית היא רק זו המביאה את האדם להתקרב להשם ולעסוק בענינים נצחיים.

רבנו הזהירנו מאד לבלי לשנות כל השנה משקה המשפר מלבד יום הפורים. מספר, פעם אחת שנה רבי נחמן טולטשינר משקה המשפר ובא בחפה מיוחדת אל רבו רבי נתן, תוך כדי שפרעיו עליו דברי שבח וגדלה. השיב לו רבי נתן: "כו, כו, יפה היית אומר זאת לא מתוך פה שתינו..."

רבנו מספר על הכתות המוזרות שהלכו וטעו בדרך, חשבו מחשבות והסיקו מסקנות ספוגות בטעויות עצומות שהובילו אותם לחיות חיי שעה ריקים ורחוקים מהאמת. ביניהם היתה כת שאמרו שהעקר התכלית היא שמחה, משום שכשנולד בן, שמחים. כשיש חתנה שמחים, כשכובשים מדינה שמחים.

והלכו ומצאו להם שהיה הולך ערל בבגד בזוי, בידו אחז בקבוק יין שחר. אחרי הולכו כמה ערלים, והוא היה שמח מאד, ומדוע? כי היה שכור!

אותו ערב לא ישכח מראשו של לייזר. לאחר חברת המתמידים צעד לביתו. בדרך פגש את דוד חברו: "אל תשאל איזה שמח היה היום בחברה... אל תשאל... היה מצב. היה טוב. היו חגיגות, היה כזה שמח...", "מה היה לייזר? מה היה? אתה כבר מסקרו אותי?" פקח דוד את עיניו בסקרנות. "תקשיב, המשגיח לא הגיע, עשינו מה שרצינו. מעט ילדים למדו למוזים אחרים, רב הילדים שחקו במים, השפריצו אחד על השני, שני ילדים אף עמדו על השלחנות, אחר כך עשינו כדורי מים עם טישו ספוג והשלכנו זה על זה. בקצור דוד, היה שמח כמו שכתוב..."

בנצי, שראה את המצב בחברה ללא המשגיח, החזיר את חפציו לשקית ויצא להתפלל מעריב. היום יש לו זמן יותר מכל יום, לשם כך החליט להתפלל באטיות

ספּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - מִבַּעַל תִּכְלָה (10)

חֲתָנָה שְׂמֵחִים, כְּשֶׁכּוֹבָשִׁים אֵיזָה מְדִינָה
שְׂמֵחִים, נִמְצָא שְׂתִכְלִית הַכֹּל הוּא
שְׂמֵחָה. עַל־כֵּן בִּקְשׁוּ אִישׁ שְׂיִהְיֶה שְׂמֵחַ
תָּמִיד, נִמְצָא שֶׁהוּא אֵצֶל הַתִּכְלִית, וְהוּא
יִהְיֶה מְלֶךְ עֲלֵיהֶם. וְהָלְכוּ וּמִצְאוּ שֶׁהִיא
הוֹלֶךְ עָרֵל אֶחָד בְּכַתְנַת בָּזוּי כְּדֶרֶכּוֹ, וְנִשָּׂא
פְּלַעֲשִׁיל יִינ־שָׂרָף, וְהָלְכוּ אַחֲרָיו כַּמָּה
עָרְלִים. וְזֶה הָעָרֵל הִיא שְׂמֵחַ מְאֹד (כִּי הִיא
שְׂכּוֹר מְאֹד). וְרָאוּ שֶׁזֶּה הָעָרֵל הוּא שְׂמֵחַ
מְאֹד וְאֵין לוֹ שׁוּם דָּאָגָה, עַל־כֵּן הוּטָב
בְּעֵינֵיהֶם הָעָרֵל הַזֶּה, כִּי הִשִּׁיג אֶת
הַתִּכְלִית שֶׁהוּא שְׂמֵחָה, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ
עֲלֵיהֶם, וּבִוְדָאֵי הִנָּהִיג אוֹתָם בְּדֶרֶךְ
הַיִּשָּׁר. וּבִחְרוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לְעִנְיָן
שְׁלָהֶם, דִּהְיוּ מְקוֹם כְּרָמִים וְכִיּוּצָא,
שְׂיִהְיוּ עוֹשִׂין יֵין, וּמִהַחֲרָצִנִּים יִהְיוּ
עוֹשִׂין יֵין־שָׂרָף, וְלֹא יֵלֶךְ שׁוּם דָּבָר
לְאַבּוּד, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַתִּכְלִית אֲצֻלָּם
לְשִׁתּוֹת וּלְהַשְׁתַּכֵּר וּלְהִיּוֹת שְׂמֵחַ תָּמִיד,
אֲחֵי־עַלְפִּי שְׂאִין שׁוּם שִׁיכּוֹת וְעִנְיָן

כֶּת אַחֲרֵת אָמְרוּ, שֶׁעֵקֶר הַתִּכְלִית הוּא
הַדְּבוּר, כִּי מוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה הוּא
הַדְּבוּר, וּמֵאַחֵר שֶׁזֶּה עֵקֶר הַיִּתְרוֹן שִׁישׁ
לָאָדָם, עַל כֵּן זֶהוּ עֵקֶר הַתִּכְלִית. עַל־כֵּן
בִּקְשׁוּ לָהֶם אִישׁ דִּבְרוֹן, שְׂיִהְיֶה בַּעַל־לְשׁוֹן,
שִׂידַע כַּמָּה לְשׁוֹנוֹת וְיִרְבֶּה לְדַבֵּר תָּמִיד, כִּי
אִישׁ כֵּזֶה הוּא אֵצֶל הַתִּכְלִית. וְהָלְכוּ
וּמִצְאוּ אִישׁ צִרְפָּתִי מִשְׁגָּע, שֶׁהִיא הוֹלֶךְ
וּמְדַבֵּר לְעַצְמוֹ. וּשְׂאִלוּהוּ אִם יוֹדַע
לְשׁוֹנוֹת, וְהִיא יוֹדַע כַּמָּה לְשׁוֹנוֹת. וְאִישׁ
כֵּזֶה בּוֹדָאֵי הִשִּׁיג הַתִּכְלִית (לְפִי דַעְתָּם
הַנְּבוּכָה), מֵאַחֵר שֶׁהוּא בַּעַל־לְשׁוֹן,
שִׂידַע כַּמָּה לְשׁוֹנוֹת, וּמְדַבֵּר הִרְבֵּה
מְאֹד, כִּי הוּא מְדַבֵּר אֲפֹלוּ לְעַצְמוֹ. עַל־כֵּן
הוּטָב בְּעֵינֵיהֶם אִישׁ הַזֶּה וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ.
וּבִחְרוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לְעִנְיָן שְׁלָהֶם,
וְהָלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עִם מֶלֶכָם. וּבִוְדָאֵי
הִנָּהִיג אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר.

כֶּת אַחֲרֵת אָמְרוּ, שֶׁעֵקֶר הַתִּכְלִית הוּא
שְׂמֵחָה. כִּי כְּשֶׁנּוֹלָד בֵּן שְׂמֵחִים, כְּשִׁישׁ

לְשִׂמְחָתָם, כִּי אֵין לָהֶם כָּלָל עַל מַה
לְשִׂמּוֹחַ, אֶף־עַל־פִּי־כֵן זֶה הָיָה עֲקָר
הַתְּכָלִית אֲצֻלָּם לִהְיוֹת שְׂמִיחַ תָּמִיד עַל לֹא
דָבָר. וּבָחֲרוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרָמַת כַּנָּ"ל
וְהָלְכוּ וַיָּשְׁבוּ שָׁם.

וְהִיָּתָה כַּת אַחֲרַת אֲמָרוֹ, שְׂאִין כָּל זֶה
תְּכָלִית, רַק עֲקָר הַתְּכָלִית הוּא רַק לַעֲסֹק
בַּתְּפִלָּה לְהַשִּׁיב יִתְבָּרֵךְ וְלִהְיוֹת עָנִי וְשֹׁפֵל־
בָּרֵךְ וְכו' . וּבִקְשׁוּ לָהֶם בַּעַל־תְּפִלָּה אֶחָד
וַעֲשׂוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם.

(וְהִמָּעִין מֵאֱלֹו יָבִין, שְׁכָל הַכְּתוּת הַנָּ"ל כָּלָם
טָעוּ מְאֹד בְּמִבּוֹכּוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, רַק זֹאת
הַכַּת הָאַחֲרוֹנָה כּוֹנֵנָה הָאֲמֶת, אֲשֶׁרִי לָהֶם).
כָּל זֶה סִפֵּר אֶחָד מֵהַגְּבוּרִים הַנָּ"ל
לְהַבְעִל־תְּפִלָּה. וְסִפֵּר לוֹ שֶׁהֵם (דִּהְיָנוּ אֱלֹו
הַגְּבוּרִים שֶׁנִּתְחַבְּרוּ עִם הַגְּבוּר הַנָּ"ל) הֵם
מִן הַכַּת שֶׁל בַּעֲלֵי הָאִיבָרִים, שֶׁקִּבְּלוּ
עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ בַּעַל אִיבָרִים כַּנָּ"ל.

כַּת אַחֲרַת אֲמָרוֹ, שְׂעֲקָר הַתְּכָלִית הוּא
וּבִקְשׁוּ לָהֶם חָכָם גָּדוֹל וַעֲשׂוּ אוֹתוֹ מֶלֶךְ
עֲלֵיהֶם, וּבִקְשׁוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרָמַת
לְחֻכְמָה וְהָלְכוּ וַיָּשְׁבוּ שָׁם.
כַּת אַחֲרַת אֲמָרוֹ, שְׂעֲקָר הַתְּכָלִית הוּא
לְהַשְׁגִּיחַ עַל עֲצָמוֹ בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, (שְׁקוֹרִין
פִּילֹוִין), לְגַדֵּל הָאִיבָרִים. וּבִקְשׁוּ בַּעַל
אִיבָרִים, שְׂיִישׁ לוֹ אִיבָרִים גְּדוֹלִים וּמִשְׁגִּיחַ
לְגַדֵּל הָאִיבָרִים כַּנָּ"ל, כִּי מֵאַחֵר שְׂיִישׁ לוֹ
אִיבָרִים גְּדוֹלִים יֵשׁ לוֹ חֶלֶק יוֹתֵר בְּעוֹלָם
(כִּי הוּא תוֹפֵס מְקוֹם יוֹתֵר בְּעוֹלָם), וְהוּא
סָמוּךְ יוֹתֵר אֶל הַתְּכָלִית, כִּי זֶהוּ הַתְּכָלִית
לְגַדֵּל הָאִיבָרִים, עַל־כֵּן אִישׁ כָּזֶה רָאוּ לְמֶלֶךְ.
וְהָלְכוּ וּמִצְאוּ אִישׁ אֶרֶץ, (שְׁקוֹרִין וַיִּינָגֵר),
וְהוּטַב בְּעֵינֵיהֶם, כִּי הוּא בַּעַל אִיבָרִים וְסָמוּךְ
אֶל הַתְּכָלִית, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ. וּבִקְשׁוּ
לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרָמַת לָזֶה, וְהָלְכוּ וַיָּשְׁבוּ שָׁם.

שאלות לחידודא

בחן 38אך:

מעשה י"ב מבעל תפילה (10)

- ו. מה אמרו הכת התשיעית שהתכלית הוא?
 - ☐ רק לעסוק בתפילה להשם יתברך
 - ☐ להיות ענו ושפל ברך
 - ☐ שתי התשובות נכונות
- ז. את מי מצאו למלך בתחילה הכת הזו?
 - ☐ לא מצאו איש שראוי למלוך עליהם
 - ☐ הבעל תפילה שלנו
 - ☐ בעל תפילה אחד
- ח. איזה מכל כתות אלה טעו ואיזה כווננו לאמת?
 - ☐ כל הכתות טעו
 - ☐ כל הכתות טעו חוץ משתי כתות שאמרו שהעיקר הוא שמחה ותפילה
 - ☐ כל הכתות טעו חוץ מאלו שאמרו שהתכלית הוא רק תפילה וענוה.
- ט. מאיזה כת היו האנשים של הגבור?
 - ☐ מהכת שאמרו שהתכלית היא רציחה
 - ☐ מהכת שאמרו שהתכלית היא לגדל איברים
 - ☐ שתי התשובות נכונות
- י. האם למדת את המעשה השבוע?
 - ☐ רציתי
 - ☐ פעם
 - ☐ פעמיים

- א. איזה מלך מצאו הכת החמישי שראוי להיות להם למלך?
 - ☐ איש שידע לדבר בקול
 - ☐ איש שידע לצעוק בקול דממה דקה
 - ☐ איש צרפתי משוגע, שמדבר לעצמו
- ב. את מי לקחו למלך הכת שאמרו שהתכלית היא שמחה?
 - ☐ ערל שיכור בכתנות בזוי ונשא יין שרף
 - ☐ איש יודע לשמח אלמנות ויתומים
 - ☐ איש שצוחק כל היום
- ג. על מה שמחו הכת הזאת?
 - ☐ על זה שזכו למצוא מלך שראוי להם
 - ☐ על נקודות טובות שמצאו בעצמן
 - ☐ אין להם כלל על מה לשמוח
- ד. את מי בחרו למלך הכת שאמרו שהתכלית היא חכמה?
 - ☐ בן של חכם
 - ☐ תלמיד חכם
 - ☐ חכם גדול
- ה. למה אמרו הכת השמינית שהתכלית היא לגדל איברים?
 - ☐ כי מי שמגדל איבריו יש לו יותר חלק בעולם
 - ☐ כי מי שמגדל איבריו יש לו יותר כבוד
 - ☐ שתי התשובות נכונות

בעומק המעשה

ובקשו להם ארץ גורמת לזה, באיזה כת לא כתוב כלל שבקשו להם ארץ שגורמת לזה?
ובקשו להם ארץ גורמת לזה, באיזה מן הכתות מפרט רבינו איזה סוג ארץ גורמת להנהגה של הכת?

תשובות על מעשה י"ב מבעל תפילה (9)

ובקשו להם ארץ גורמת לזה, באיזה מן הכתות מפרט רבינו איזה סוג ארץ גורמת להנהגה של הכת? **בכת של רציחה**

תצוין בכל אלו מארבע הלשונויות על איזה כת כתב רבינו

ובקשו להם ארץ גורמת לזה – נזון ממזונות דקים

ובקשו להם ארץ גורמת לזה – ישוב העולם

ובקשו להם ארץ גורמת ל... – רציחה

על-כן אלו הכת בקשו ארץ גורמת ... – כבוד

דעם רבינ'ס
מעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 | להודעות - 02-5345040 | לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com

